

Przemysław Pieniążek,
**OJCIEC, SYN I CIEŃ WILKA (CZŁOWIEK-WILK.
 ILUSTROWANY FREUD)**

AAA

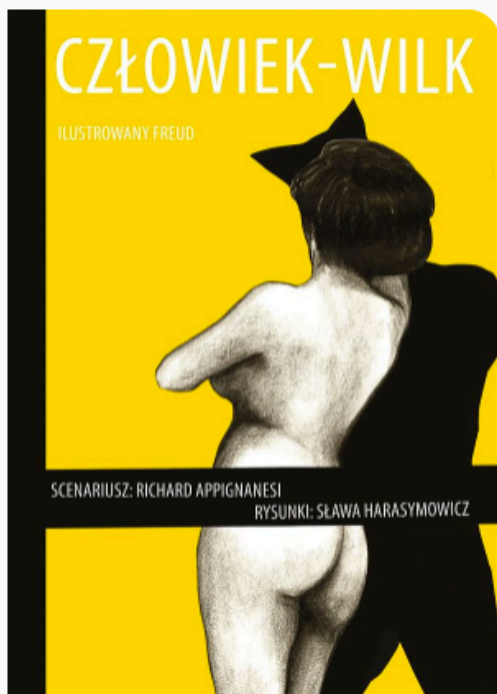
Według powszechnej opinii, problemy Siergieja Pankiejewa (1886-1979), potomka rosyjskich arystokratów, zaczęły się w chwili, gdy rodzice – na czas wyjazdu – zostawili go pod opieką niani, z którą chłopiec bardzo silnie się żył. Po powrocie małżeństwo stwierdziło, iż ich pociecha stała się nad wyraz drażliwa i skłonna do gwałtownych reakcji. Co gorsza, młodzian przejawiał skrajnie ambiwalentne zachowanie względem zwierząt: od aktów okrucieństwa (cięcie gąsienic, dręczenie chrząszczy) po paniczny lęk przed koźmi i niektórymi owadami. Prawdziwym przekleństwem małego (a potem także dorosłego) Siergieja, nawiedzającym jego podświadomość, był stojący na dwóch tylnych łapach wilczur, którego wizerunek Pankiejew doskonale znał z ilustracji do bajki „O wilku i siedmiu kózkach”.

Większość diagnozujących mężczyznę psychiatrów uznała go za jednostkę maniakalno-depresyjną. Szukając sposobu na uporanie się z prywatnymi demonami, dwudziestotrzyletni arystokrata zawitał w styczniu 1910 roku do domu Zygmunta Freuda. Podczas trwającej cztery lata terapii austriacki neurolog gruntownie przeanalizował sen z dzieciństwa pacjenta, w którym wataha białych wilków przesiadywała na gałęziach drzewa orzechowego za oknem jego sypialni. Chociaż twórca psychoanalizy twierdził, że leczenie Rosjanina zakończyło się sukcesem, późniejsze losy Pankiejewa zdają się przeczyć tym zapewnieniom.

„Człowiek-wilk” duetu Richard Appignanesi / Sława Harasymowicz przykuwa uwagę już od pierwszych stron i bez problemu podtrzymuje zainteresowanie czytelnika aż do samego końca. Kanadyjski scenarzysta snuje potoczystą, niepozabawioną dramatycznych akcentów opowieść o tytułowym osobniku, którego przejmujący przypadek posłużył za kanwę eseju „Z historii nerwicy dziecięcej”, opublikowanego przez austriackiego psychoanalityka w 1918 roku. Przeniesienie (rzutowanie na terapeuta obrazu innej osoby), scena pierwotna (prawdziwe lub wyobrażone obserwowanie przez dziecko kontaktu seksualnego rodziców lub innych osób dorosłych), kompleks Edypa oraz wyparcie to zaledwie wybrane pojęcia sugestywnie egzemplifikowane na kartach tego albumu, w którym nie zabrakło wątków dotyczących postępującej choroby autora „Psychopatologii życia codziennego” oraz kontynuowania sesji Pankiejewa pod okiem amerykańskiej terapeutki Ruth Mack Brunswick.

Scenariusz Appignanesiego świetnie koresponduje z subtelnymi, choć posiadającymi unikalną intensywność szkicami Sławy Harasymowicz – urodzonej w Krakowie artystki podejmującej w swoich pracach temat roli obrazów w przywoływaniu / rekonstrukcji jednostkowej pamięci i tożsamości. Absolwentka londyńskiego The Royal College of Art z powodzeniem wykorzystuje technikę światłocienia, urozmaica czarno-białą tonację szarymi dominantami oraz nadaje planszom kompozycyjną swobodę, dzięki której wartki potok sumiennie zarysowanych portretów, znaków i symboli zabiera czytelnika w zagadkowe sfery ludzkiej podświadomości. Oparte na faktach psychoanalityczne studium obsesji ujęte w kameralną, mocno oniryczną formę komiksowej narracji: „Człowiek-wilk” to rarytas, w którym powinni zasmakować nie tylko admiratorzy pism Zygmunta Freuda.

Richard Appignanesi, Sława Harasymowicz: „Człowiek-wilk. Ilustrowany Freud” („The Wolf Man. Graphic Freud”). Tłumaczenie: Sebastian Buła, Wojciech Szot. Wydawnictwo Komiksowe. Warszawa 2016.

KOMIKS

Przemysław Pieniążek ,
**FATHER, SON AND SHADOW WOLF (MAN-WOLF. FREUD
illustrated)**

AAA

According to general opinion, the problems Sergei Pankiejewa (1886-1979) , a descendant of Russian aristocrats began when the parents - on time of departure - left him in the care of a nanny with whom the boy very strongly żył. After returning couple they said that their comfort has become extremely irritable and prone to violent reactions. To make matters worse, the young man showed extremely ambivalent behavior towards animals from acts of cruelty (cutting caterpillars, beetles harassment) on the panicky fear of horses and some insects. The real curse of a small (and later adult) Sergei, haunted his subconscious, he was standing on two hind legs alsatian, whose image Pankiejew had excellent illustration of the fairy tale "The wolf and the seven kózkach."

Most of diagnosing male psychiatrists found him for a unit of manic-depressive illness. Looking for a way to deal with private demons, twenty-three aristocrat arrived in January 1910 to house the Sigmund Freud. Ongoing four years of therapy Austrian neurologist thoroughly analyzed dream from childhood of the patient, in which a pack of white wolves would sit on the branches of a walnut tree outside the window of his bedroom. Although the founder of psychoanalysis claimed that the treatment of Russian was successful, the subsequent fate of Pankiejewa seem to contradict these assurances.

"Man-Wolf" duo Richard Appignanesi / Harasymowicz Fame attracts attention from the very first pages and easily sustains the reader's interest until the very end. Canadian writer spins fluent, not without dramatic accents the story of the title osobniku, whose poignant case served as a canvas essay " From the history of childhood neurosis", published by the Austrian psychoanalyst in 1918. Transfer (projection on the therapist image of another person), primal scene (real or imaginary observation of the child sexual contact parents or other adults), the Oedipus complex and the displacement is only selected concepts vividly exemplified in the pages of this album, which does not run out of topics relating to progressive disease author of "Psychopathology of everyday life" and continue the session Pankiejewa under the supervision of the American therapist Ruth Mack Brunswick.

Appignanesiego great scenario corresponds to the subtle, though possessing a unique intensity sketches of Fame Harasymowicz - born in Cracow artist taking up its work on the role of images in evoking / reconstruction unit of memory and identity. A graduate of London's The Royal College of Art is successfully used the technique of chiaroscuro, diversifies the black-and-white tone gray dominants and gives planszom compositional freedom, thanks to the rapid stream conscientiously outlined portraits, characters and symbols takes the reader into the mysterious realm of the human subconscious. Factual psychoanalytic study of obsession included in an intimate, very dreamy form of comic narration: "Man-wolf" is a rarity, which should not only taste admirers writings of Sigmund Freud.

Richard Appignanesi, Fame Harasymowicz: "Man-Wolf. Il ustrowany Freud" (" The Wolf Man. Graphic Freud "). Translation: Sebastian Bula, Wojciech Szot. Publisher Comic. Warsaw in 2016.

KOMIKS